

[Fogh Rasmussen]

endnu, at den socialdemokratiske regering for halvandet års tid siden gennemførte en tilskudsordning til opretning og modernisering af boliger. Denne tilskudsordning var sådan indrettet, at man intet tilskud kunne få, hvis man kun havde råd til at bruge mindre end 10.000 kr., men kunne man bruge 10.000 kr., kunne man få 10 pct. i tilskud. Havde man derimod råd til at investere hele 30.000 kr., kunne man få 20 pct. i tilskud. Det var i hvert tilfælde en tilskudsordning, som i udpræget grad vendte den tunge ende nedad, hvis vi endelig skal begynde at diskutere på det grundlag. Det mener jeg i øvrigt ikke man skal, men jeg vil kun sige, at den tilskudsordning gjaldt netop for arbejder over 10.000 kr. Nu ville det måske være rimeligt at få balance i tingene ved at foreslå en ordning, som også kommer de mennesker til gode, som kun har råd til at gennemføre arbejder, der koster mindre end 10.000 kr.

Med disse bemærkninger vil vi gå ind i et positivt udvalgsarbejde om dette forslag.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Fra SFs side kan vi tilslutte os intentionerne i forslaget. Vi har mange positive ting at sige om, at man skal vedligeholde boligmassen, og vi er også imod, at man har så meget måneskinsarbejde, ja, at man i det hele taget har måneskinsarbejde, så de intentioner er vi enige i.

Men når så medicinen kommer, er det, vi begynder at blive lidt uenige, for vi er ikke så meget for individuelle fradrag hverken på dette punkt eller på så mange andre punkter. Hvis vi endelig skulle gå ind i en drøftelse af nogle tilskud af en eller anden slags til ejere, som gerne vil have bedre vedligeholdelse af deres bolig, vil vi hellere drøfte tilskud.

Derfor må jeg afvise forslaget, som det foreligger, men vil i øvrigt udtrykke sympati for de intentioner, der ligger i det.

Ove Jensen (FP):

CD har sikkert haft de bedste hensigter med at fremsætte dette forslag til folketingsbeslutning. Men som forslagsstillerne selv skriver i bemærkningerne til forslaget, har de ikke haft mulighed for at foretage nøjagtige beregninger over forslagets provenumæssige konsekvenser. Det beklager forslagsstillerne sig nærmest over, men jeg tror, at de skal

være tilfredse med, at de ikke kender de provenumæssige konsekvenser, for hvis de havde gjort det, var de muligvis blevet så forskrækket, at de overhovedet ikke havde fremsat forslaget.

Dernæst vil en gennemførelse af dette forslag være næsten umuligt at administrere. De skattelignende myndigheder vil drukne i bilag, og der vil blive brugt masser af tid på diskussioner om, hvad der kan godkendes som fradrag. Fremskridtspartiet har den opfattelse, at vores skattelovgivning er indviklet nok i forvejen, der er ingen grund til at gøre den endnu mere kompliceret, og derfor vil vi afvise dette forslag.

Aase Olesen (RV):

Det radikale venstre afviser forslaget om fradrag på indtil 15.000 kr. for reparation og vedligeholdelse m.m. i ejer- og lejerboliger. Vi er gået ind for tilskud til energibesparende foranstaltninger i private boliger, men ikke for fradrag. Det radikale venstre ønsker ikke at øge fradragsmængden, der alt andet lige blot betyder et øget skattetryk og en forrykkelse af skattetrykket nedad.

Det afgørende i vores afvisning er imidlertid, at dette forslag vil øge ligningsarbejdet i en helt urimelig grad. Vi har i forvejen meget store vanskeligheder i ligningsarbejdet ved at skelne mellem vedligeholdelse og forbedring. Det er vanskeligt i dag at gøre det i egentlige regnskaber for erhvervsvirksomheder, og skulle man nu udvide denne problemkreds med i teorien alle almindelige selvangivelser, alle privatøkonomier, ved at skulle sondre mellem udgifter afholdt til forbedring og udgifter afholdt til vedligeholdelse, vil konsekvenserne være helt uoverskuelige.

Nu kan det jo tænkes, at forslagsstillerne ikke tager det så tungt, om man fra statens side skulle komme til at forære folk penge direkte ned i lommen. Hvis det er tilfældet – og det kan det i praksis meget let blive – må vi på det kraftigste advare mod forslaget. At give tilskud til folks private forbrug helt uden skelen til behovet er ikke det, der er det radikale venstres sag, hvad enten det gælder fradrag for forbedringer af boliger eller fradrag for hushjælp.

Arne Bjerregaard (KrF):